

**AITIMME JA MUMMOMME
HILDA HELMISEN
MUISTO**

ÄITIMME JA MUMMOMME
HILDA HELMISEN
MUISTO

Rouva HILDA HELMINEN

70-v. päivänä

28. 1. 1929.

Pois vuodet entää,
ja aika lentää.
Niin kauas jäivät
jo nuoruuspäivät,
myös keski-ikäkin ohi sai,
Te vanhus lienette kohta kai.

Mut hapsillanne ei lunta näy,
ja jalka nousee ja toimi käy.
Ei vuodet Teitä nyt vielä paina,
niin nuori mieli on Teillä aina,
ja moni nuorikin kiittää voisi,
jos innostusta kuin Teillä oisi.
Ja aatetta, minkä omaksuitte,
Te sanoin, töin sekä toimin tuitte.
Yhdistyksessämme aina myötä
uskollisesti myös teitte työtä.
Hän, joka yksin vain mittaa matkaa,
Hän Teidän taivalta suokoon jatkaa,
ja olla hyödyksi, iloks' vielä
ja esimerkiksi elon tiellä.
Hän elon ehtoon kirkkaan suokoon
ja ikirauhan ja onnen tuokoon.

(Vilma Reinilä.)

Tampereen Naisyhdistys.

Rakas äitimme ja mummomme

Hilda Helminen

synt. 28. 1. 1859, kuoli vaikean sairau-
den jälkeen Helsingissä 13. 1. 1933.

Vainajaa kanssamme kaipaa sisar per-
heineen.

Martta Helminen
May ja Kustaa Helminen
lapsineen
Helmi ja Jooseppi Simelius
perheineen
Ines ja Urho Helminen
Ilma ja Otto Helminen
lapsineen

Hän on ilmoittanut sinulle, ihminen,
mikä hyvä on, ja mitä Herra sinulta vaa-
tii, nimittäin, että teet oikeutta, rakastat
hurskautta ja vaellat nöyrästi sinun Her-
rasi edessä. Miika 6:8.

Vainaja siunataan Tampereen hauta-
kappelissa tiistaina 17 päivänä tammi-
kuuta klo 15, mistä ainoastaan täten
ilmoitetaan.

Rouva Hilda Helminen †.

Eilen nukkui kuoleman uneen vanha, tunnettu tamperelainen, rouva *Hilda Helminen* kahta viikkoa vaille 74 vuoden iässä. Hän oli äskettäin matkustanut Helsinkiin hakemaan apua jo joitakin aikoja potemaansa sairauteen, mutta matka tulikin hänen viimeiseksi, ja kuolema kohtasi hänet tyttärensä luona pääkaupungissa.

Rouva Helminen, o.s. Helenius oli syntynyt tammikuun 28. p:nä 1859 Kurussa. Mentyään v. 1878 naimisiin kauppias Gustaf Helmisen kanssa, ryhtyi hän puolisonsa keralla seuraavana vuonna harjoittamaan Tampereella sekatavaraliikettä, joka sai pian laajan ostajapiirin. Liikkeen yhteyteen perustettiin sittemmin jalkine- ja nahkateosten osasto ja myöhemmin liike kokonaisuudessaan keskittyi tälle alalle, ollen sellaisena ei vain Tampereen, vaan koko ympäröivän maaseu-

dun huomatuin, sekä laajemmaltikin hyvin tunnettu liike. Miehensä v. 1893 kuoltua rva Helminen jatkoi liikettä, kunnes v. 1915 vetäytyi yksityiselämän lepoon ja luovutti toisiin käsiin liikkeensä, joka „Helminen & K:nin” toiminimellä jatkaa edelleen jo 50 vuotta sivuuttaneena toimintaansa.

Liiketoiminnan ohessa rva Helmisen harrastukset kohdistuivat innokkaina yhteiskunnallisen ja muun kansalais-toiminnan aloille. Hän oli Tampereen köyhäinhoitohallituksen ja -lautakunnan jäsenenä parikymmentä vuotta, työskenteli kansakoululasten kesäsiirtolatoiminnan hyväksi, ja oli paikallisten naisjärjestöjen riennoissa puuhakaimpia toimihenkilöitä. Vanhan suomalaisen puolueen ja nykyisen kokoomuspuolueen aatteitten mitä lämpimämpänä ystävänä hänet tunnettiin, eikä minkään näissä merkeissä vuosi-

kymmenien aikana pidetyn kokouksen tarvinnut kaivata häntä, ellei siihen aivan ylivoimaista syytä ollut. Suomalaisessa Klubissa hänet nähtiin kokouksesta toiseen omassa „vakinaisessa” tuolissaan istumassa. Ahke-

rana toimen ihmisenä, ystävällisenä ja lämminsydämisenä luonteena hänet tunnettiin.

Vainajaa jäivät suremaan lähinnä kaksi tytärtä ja kolme poikaa perheineen.

(Aamulehti 14/1 1933.)

Tammikuun 13 päivänä kuoli muutamman viikon kestäneen sairauden jälkeen tunnettu tamperelainen kauppias, rouva *Hilda Helminen*, Helsingissä, mihin hän vuoden vaihteessa oli matkustanut lääkärin apua saamaan.

Hilda Helminen, o.s. Helenius, oli syntynyt tammikuun 28 päivänä 1859 Eromäen torpassa Kurussa, mistä hän jo nuorena muutti vanhempiensa mukana Tampereelle, jossa hänen isänsä Karl Helenius-vainaja piti sekatavarakauppaa, jossa myytiin m.m. tosuja, saappaita y.m.

Mentyään v. 1878 avioliittoon kauppias Kustaa Helmisen kanssa, joka myöskin toimi Tampereella kauppiana, ryhtyivät Helmisen aviopuoliset seuraavana vuonna harjoittamaan Tampereella sekatavaraliikettä, joka pian sai lukuisan ostajakunnan. Tätä liikettä laajennettiin sitten pian liittämällä siihen jalkine- ja nahkateosten osasto, kunnes liikkeen toiminta myöhemmin kohdistettiin jalkine- ja nahka-alaa koskevaksi. Pian oli liike Tampereen kaupungin ja laajan ympäristönkin huomatuin liike alallaan. Kustaa Helmisen kuoltua jatkoi Hilda Helminen liikettä yksin aina vuoteen 1915 asti, jolloin liike siirtyi uusille omistajille, jotka jatkoivat sitä toiminnin Helminen & Kump.

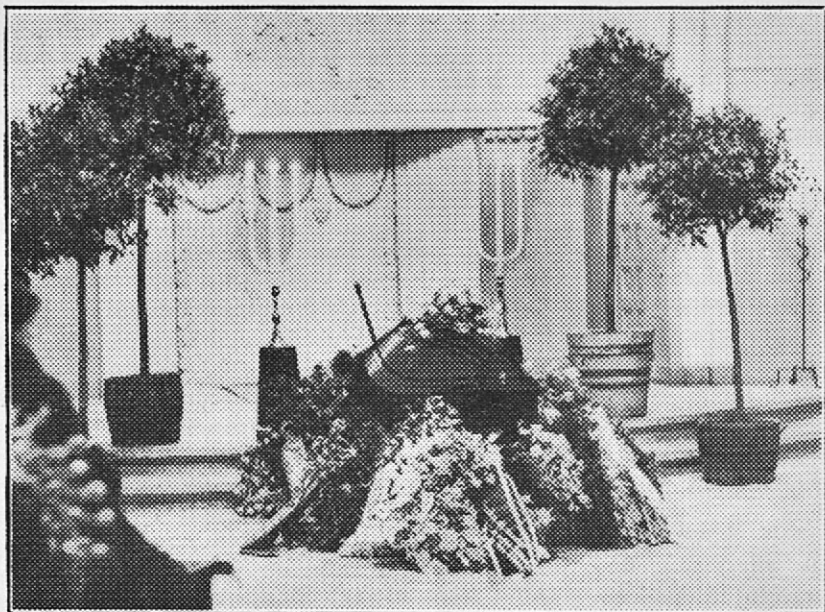
Rouva Helmisen liiketoiminta on erikoisesti muistettava sen johdosta, että hänen johtamansa liike oli ensimmäisiä, jotka tässä maassa erikoistuiivat yksinomaan nahka- ja kenkäalaa

käsittäviksi kauppaliikkeiksi. Osaltaan tämän rouva Helmisen omistaman, laajalle alalle toimintansa kohdistaneen ja hyvänä myyjänä tunnetun nahka- ja kenkäkaupan ansioksi on luettava m.m. se, että Tampereesta vähitellen muodostui kenkäteollisuuden huomattava keskus. Erikoisesti on rouva Helmisen isänmaallisen mielialan ansioksi luettava myöskin se, että hänen johtamansa liike kautta aikojen myi miltei yksinomaan kotimaisia valmisteita, niin että ainoastaan aikaisempina vuosina, jolloin näitä ei vielä ollut riittävästi saatavissa, ulkomaistakin tavaraa pidettiin jonkinverran kaupan.

Luovuttuaan liikkeensä välittömästä johdosta, rouva Helminen kohdisti työtarmonsä monien yhteistä etua tarkoittavien pyrintöjen hyväksi. Hän toimi kotikaupungissaan vuosikautia m.m. köyhäinhoitohallituksen ja -lautakunnan jäsenenä, kansakoululasten kesäsiirtolatoimikunnan jäsenenä, palvelijatarkodin hyväksi y.m., ollen lisäksi kaupungin naisjärjestöjen riveissä näiden puuhakkaimpia jäseniä. Myöskin Tampereen suomalaisen klubin jäsenistä hän vuosien kuluessa oli hartaimpia ja uskollisimpia.

Vainajaa muistetaan kaikissa piireissä ja etenkin niissä piireissä, jotka olivat hänen ammattialaansa lähinnä, ahkerana toimen ihmisenä, aina kauliita ja kiitettäviä liiketapoja noudattaneena kauppiana sekä luotettavana ja lämminsydämisenä ystävänä.

(Suomen Nahka- ja Kenkäteollisuus N:o 1, 1933.)

Rouva Hilda Helmisen hautaus.

Eilen oli suuri joukko tamperelaisia kokoontunut Tampereen hautausmaan kappeliin tekemään viimeistä palvelusta rouva *Hilda Helmiselle*, jonka tomumaja oli hänen kuolinpaikastaan Helsingistä tänne siirretty.

Hautustoimituksen aloitti maisteri M. Salminen soittaen uruilla Frankin „Rukouksen”, jonka jälkeen Jäämien sekakuoro lauloi Maasalon „Oon vieras muukalainen” ja tirehtööri Heikki Kuusniemi esitti laulun „Niinkuin muuttolintuin tie”. Kuoron esitettyä hautausvirren „Mä kuljen kohti kuolemaa” asettuivat arkun ääreen vainajan vävy, Kuopion kirkkoherra, lääninrovasti Jooseppi Simelius ja hänen poikansa pastori Martti Simojoki sekä pastori Leo R. Böök, joista ensinmainittu piti hautauspuheen aiheenaan Je-

saija-profeetan sanat „Herra sinä olet meidän isämme. Me olemme savea ja sinä olet meidän valajamme ja me kaikki olemme sinun käsialaasi.” Hänen suoritettuaan ruumiin siunauksen lausuivat avustavat papit tilaisuuteen sopivia raamatun kohtia.

Ruumiinsiunauksen päätyttyä ja omaisten laskettua seppeleensä tulivat arkun ääreen Tampereen Suomalaisen Klubin edustajina Klubin puheenjohtajat maisteri Vilho Osonen ja opettaja A. Järvenpää. Laskiessaan Klubin sepeleen arvossapidetyn vainajan arkulle maisteri Osonen omisti sanansa sille harvinaiselle harrastukselle, jota rouva Helminen monien vuosikymmenien aikana oli väsymättömästi osoittanut Klubin toiminnalle, ja varsinkin niille toimintamuodoille, joiden tarkoi-

tuksena on ollut yhteiskunnan vähempiossaisten ja vanhusten huolto. Tampereen Naisyhdistyksen johtokunta oli kokonaisuudessaan saapunut lausumaan viimeiset jäähyväiset vanhimmalle jäsenelleen ja kunnioitetulle kunniajäsenelleen. Yhdistyksen puolesta lausui rouva Aina Heikkilä kiittäviä sanoja vainajan uutterasta työstä yhdistyksen päämäärien toteuttamiseksi, joista erikoisesti on mainittava hänen väsymätön harrastuksensa lasten kesäsiirtoloiden hankkimisessa ja niiden toiminnan tukemisessa. Kaupungin köyhäinhoitolautakunnan puolesta laskivat seppeleen johtaja E. Viljanen, kauppias V. F. Urrila ja isännöitsijä M. Vesiranta, joista ensinmainittu esitti köyhäinhoitolautakunnan kiitokset edesmenneelle tunnolliselle ja uutteralle jäsenelleen. Tampereen Kansallisseuran naisjärjestön johtokunnan keräänyttyä arkun ääreen esitti opettajatar Hilja Eronen järjestön viimeiset tervehdykset mainiten samalla, että järjestön puolesta on vainajan muistoa kunnioitettu Tampereen kukkaisrahaston välityksellä palvelijatarkodin hyväksi, jonka toiminta oli yksi vainajan lempiharrastuksia. Pohjois-Hämeen Kansallisliiton ja Tampereen Kansallisseuran seppeleen toivat tuomari Aarne Rekola ja postinhoitaja S. Aikkola. Toiminimi Helminen & K:nin seppeleen laski entiselle kunnioitetulle isännälleen kauppias V. F. Urrila ja asunto-osakeyhtiö Koskilinnan seppeleen maanvilj. K. A.

Lehtinen ja joht. Meriläinen. Tuomio-rovasti Seppälä lausui seurakunnan ja omasta puolestaan kaipaavin mielin ja kiitollisena jäähyväiset uskolliselle seurakunnan jäsenelle ja ystävälle. Myöskin Palvelijatarkodin ja Vanhustenkodein asukkaiden puolesta laskettiin hyvän huolenpitäjän arkulle kiitollisuuden seppeleet. Yksityisiä seppeleitä laskettiin m.m. kunnallisneuvos H. Liljeroosin, kunnallisneuvos J. N. Salmisen, vuorineuvos A. Anteron, tuomari J. Koskisen, talousneuvos A. F. Lindstedtin, liikennetarkastaja J. A. Nummen, tuomari Aarne Rekolan perheiden, kauppaneuvos Emil Aaltosen, vapaaherratar Ida Yrjö-Koskisen sekä lukuisien muiden ystävien ja sukulaisten puolesta. Sitäpaitsi ilmoitettiin johtajien Keipin, Kivekkään, Mustakallion, Valanteen y.m. perheiden kukkaisrahaston kautta osoittaneen viimeiset tervehdyksensä vainajalle.

Sepelten laskun päätyttyä lauloi kuoro vielä „Me rauhan saimme” ja „Vaipuos vaivu” ja maisteri Salmisen soittaessa Chopinin surumarssia siirrettiin arkku hautaan.

Talvipäivän hämärä verhosi vast'ikään puhtaalla lumella peittyneen hiljaisen kalmiston, johon vainajan pojat ja lähimmät omaiset tämän jälkeen laskivat „Äidin” maalliset jäännökset „Sun haltuus rakas isäni”-virren ollessa lohdutuksena jälkeen jääneille ja eväänä matkaan lähteneelle.

(Aamulehti 18/I 1933.)

Tampereen Naisyhdistyksen puheenjohtajan rouva Aina Heikkilän puhe.

Me Tampereen Naisyhdistyksen jäsenet olemme kokoontuneet tänne Sinun, Hilda Helminen, paariesi ääreen osoittamaan viimeistä kunnioitustamme yhdistyksemme ensimmäiselle kunniajäsenelle, kiittämään Sinua kaikesta siitä mitä Sinä olet tehnyt ja ollut yhdistyksemme keskuudessa yli 20 vuoden ajan.

Naisyhdistys on Sinussa nähnyt aatteensa toteuttajan ei ainoastaan aatteellisessa vaan myös ja ennen kaikkea sen käytännöllisessä merkityksessä. Se on nähnyt Sinussa uskollisen puolison, äidin, emännän ja kasvattajan. Puolisosi kuoltua jouduit yksin suuren kodin huoltajaksi, jonka tehtävän olet täyttänyt mitä tunnollisemmin kasvattaen yhteiskunnalle lapsisarjan, joista kaikista on tullut kunnioitettavia kansalaisia.

Mutta ei ainoastaan kodin ihmisenä on Hilda Helminen ollut tunnettu myös talouselämän alalla. Puolisosi jälkeen jouduit hoitamaan liikettä joka oli tunnettu sekä Tampereella että laajalta maaseuduilla saavuttaen vuosien varrella vakavaraisen taloudellisen pohjan.

Kaiken tämän ohella oli Hilda Helmisellä aikaa ja voimia osallistua yhteiskunnallisiin ja aatteellisiin rientoi-

hin. Uskollisempaa Naisyhdistyksen jäsentä tuskin löydämme. Erikoisesti olivat palvelijatarkoti ja sairaalassa olevien kärsivien lapsien käsityönopeus lähinnä Hilda Helminen sydäntä. Ja kun yhdistyksemme heikot varat varsinkin viime mainitun asian hyväksi alkoivat huveta, silloin aukeni hiljaa, salassa Helminen „Tädin” kukkaron nauhat ja taas saivat sairaat pienokaiset nähdä „Käsityötädin” saapuvan heidän pitkiä yksitoikkoisia päiviänsä lyhentämään. Lukemattomat ovat myös ne askeleet ja vieraskäynnit, joita Sinä teit rakastamaasi Palvelijatarkotiin ja monet muistot Sinusta siellä kertovat, monet sydämet Sinua siunaavat. Yhdistyksemme kokouksissa oli Hilda Helmisellä erikoisen kunnioitettava asema, hänen suurelle kokemukselleen ja vakavalle sanalleen annettiin ansaitsemansa huomio ja sen vuoksi joutui-kin hän yhdistyksessä suorittamaan monta huomattavaa luottamustehtävää, jotka kaikki hän hoiti suurella huolessa ja täsmällisyydellä sekä hänelle ominaisella tunnollisuudella.

Kun kaikkeen tähän liittyi perin vaatimaton, kaikesta teennäisyydestä vapaa suora ja oikeudenmukainen luonne, olen piirtänyt kuvan hyvästä vanhanajan naisesta, ihmisestä, jonka

elämä kelpaa esimerkiksi nykyajankin naiselle. Me yhdyimme niihin sanoihin, jotka kuolinilmoituksessasi niin sattuvasti oli Sinusta kirjoitettu: „Hän on ilmoittanut sinulle ihminen, mikä hyvä on ja mitä Herra sinulta vaatii, nimittäin, että teet oikeutta,

rakastat hurskautta ja vaellat nöyrästi sinun Herrasi edessä.”

Jää hyvästi Hilda Helminen. Naisyhdistys säilyttää Sinut kauan rakkaassa muistossaan. Se isänmaa, jota niin suuresti rakastit, luokoon kepeät mullat haudallesi.

Vainajan muistoa kunnioittivat kukka- y.m. tervehdyksin seuraavat järjestöt ja henkilöt.

Rakkaalle Äidille viimeinen sydämelisest kiittävä ja kunnioittava tervehdys. Martta.

Jumala on rakkaus.

Rakkaalle aina uhrautuvalle Äidille ja Mummolle kiitollinen, kaipaava viimeinen tervehdyksemme. May ja Kustaa, Mauri, Erkki, Leena-Maija ja Pekka.

Jumala on sielumme alkuperä ja sielun syvin kaipuu on palata hänen luokseen.

Hilda Helmiselle, rakkaalle Äidille ja Mummolle hyvästi, kaivaten ja kiittäen. Helmi ja Jooseppi, Paavo, Ruth ja Kai, Heikki, Martti, Aili ja Anna-Liisa.

Meillä on Jumala joka auttaa ja Herra joka kuolemasta vapauttaa. Psalmi 68:21.

Hilda Helmiselle, rakkaalle Äidille viimeinen tervehdys. Kiitos kaikesta. Ines ja Urho.

Mun sielun, ruumiin, kaikkeni Sun omas ovat Herrani, Siis omas ota huomahas, En pelkää sinun suojassas.

Rakkaalle Äidille ja Mummolle kiittäen ja kaivaten. Ilma, Otto, Liisa, Matti ja Eeva.

Jumalalla on vain yksi ajatus ja tarkoitus: että me kaikki tulisimme hänen luokseen.

Viimeinen tervehdys Hildalle Maija sisarelta perheineen.

Myös rauhaa vain, kun kuolon hetki lyö,

Sai Jeesus voiton, valkes tuonen yö.

Se kyllin on, pian taisto taukoaa
Ja Jeesus ikirauhan lahjoittaa.

Rouva Hilda Helminen. Viimeinen tervehdys. Suomalainen Klubi.

Rouva Hilda Helmiselle.

Uskollisen kannattajansa muistoa kunnioittaen P. H. Kansallisliitto ja Tampereen Kansallisseura.

Viimeinen tervehdys Hilda Helmiselle.

Pitkä-aikaisesta yhteistyöstä kiitollisuudella muistaen. Köyhäinhoitolautakunta.

Rouva Hilda Helminen.

Kiitollisena johtokuntansa jäsenelle. „Koskilinnan” osakkaat.

Hilda Helmiselle kunnioittava viime-
tervehdys. Palvelijatarkodin asukkaat.

Viime tervehdys Rouva Hilda Helmi-
selle. Emil Aaltonen.

Silloin vanhurskaat loistavat
Isänsä valtakunnassa niinkuin
aurinko. Matt. 13:43.

Viimeinen tervehdys Tädille. Anterot
ja Manniset.

Lepää rauhassa.

Hilda Helminen.

En sista vördsam hälsning.
Jenny, Saga och familien Carl-
berg.

Hilda Helmiselle.

Hyvää uskollista ystävää sy-
västi kaivaten. Vilhelmina,
Lempi ja Annikki.

Hilda Helmiselle.

Kaipauksella muistellen Tuttu
ja Väinö Kajanne.

Hilda Helmiselle.

Viimeiset jäähyväisemme
Hilma, Elli ja Julius Koskinen.

Hilda Helmiselle kunnioittava viime-
tervehdys. H. Liljeroos, Maija Nyman.

Jumala on rakkaus.

Viimeinen tervehdyksemme Rouva
Hilda Helmiselle. Ruusa ja A. F.
Lindstedt.

Joka uskoo minuun, hän elää
vaikka olisi kuollut.

Tervehdyksemme Rouva Hilda Helmi-
selle. Emma ja Em. Mäkinen, Jenny
Mäkinen.

„Sinun kasvojesi edessä on täy-
dellinen ilo ja riemullinen meno
oikealla kädelläsi iankaikkis-
sesti.”

Hilda Helminen.

Kiitos ystävällisyydestä.
Nummen perhe.

Hilda Helminen. Puustisten, Anger-
von, Oinaksen ja Pesosen perheet.

Pimeys katoaa ja totinen valo
jo loistaa.

Rouva Hilda Helminen.

Viimeinen tervehdyksemme.
Laina ja Aarne Rekola.

Hilda Helmiselle.

Kaipaavat jäähyväisemme,
Maria ja Niklas Salminen per-
heineen.

Hilda Helminen.

Viimeiset jäähyväiseni.
Yrjö Salminen.

Tervehdyksemme Rouva Hilda Helmi-
selle. V. F. Urrilan perhe.

Herra, Sinun armosi on pa-
rempi kuin elämä.

Hilda Helmiselle, kunnioittava, kiitol-
linen viime tervehdys. Tyyne Ylönen,
Lyyli ja Arvi Ylönen.

Sinun armosi on parempi kuin
elämä.

Hilda Helminen.

Viimeinen sydämellinen terveh-
dys. Iida Yrjö-Koskinen.

Viimeinen tervehdys Täti Helmiselle.
Harjanteet.

Viimeinen kunnioittava tervehdys
Hilda Helmiselle.

„ Olga Lavonius.
„ Toini Rahola.
„ Emilia Vuori.
„ Edith Vahlström, Aino ja
Oskari Nero.

Tampereen Naisyhdistyksen Palvelija-
tarkodin Kukkasrahaston kautta:

Kunniajäsenensä Hilda Helmisen
muistolle.

Tampereen Naisyhdistys.

Rouva Hilda Helmisen muistoa kun-
nioittaen:

Kansallisseuran Naiset.

Rouva Hilda Helmisen muistoa kun-
nioittaen:

„ Thure af Björkstén.
„ Maija Dunderberg.
„ Kaisa ja Lauri Enegrén.
„ Eeva Jaakkola.
„ Kansallisseuran Naiset.
„ Ester ja Heikki Keipi.
„ Elsa ja Lauri Kivekäs.
„ Anna Lilja.
„ Saimi ja J. Mustakallio.
„ Irma ja Eino Tarpila.
„ Hilja Tiililä.
„ Hanna Tiitola.
„ Tellervo ja Yngve Vallin.

Suomen Kukkaisrahaston kautta:

Viimeinen kunnioittava tervehdyk-
semme. Josefina ja Teuvo Valanne.

Hannover:

Sydämellinen osanottoni. Eero.

Helsinki:

Äitinne poismenon johdosta osan-
ottomme suruunne. Anna Numminen,
Naemi Scheele.

Sydämellisillä osanottokirjeillä muisti-
vat Hilda Helmisen muistoa:

Edla Hiilos.
Hilma Korhonen.
Hanna Kuusi.
Hanna ja Vilho Hile.

17/1 1933 oli Kansallisseuran Naisten ompeluseuralla kokous, joka oli omistettu vainajan muistolle.

Helsinki 24. 1. 1933.

Ystävämme Hilda Helmisen muistoa viettäen Iida Yrjö-Koskisen luona lähetämme osanottavat terveisemme. I. Y.-K., Vivi Rautakorpi, Hanna Kuusi, Iida Partanen, Aino Pero, Sofie Arajärvi, Olga Alha, Elli Vege-lius, Hilli Lindroos, R. Tirkkonen, Aini Hämäläinen.

22/1 oli Naisyhdistyksen järjestämä Hilda Helmisen muistojuhla Tampereen Palvelijatarkodissa. Palvelijatar-koti oli aistikkaasti koristettu kynttilöin ja kukin. Yhdistyksen sihteeri rouva Vilma Reinilä toivotti vainajan omaiset tervetulleiksi. Pastori Leo Böök puhui kauniisti ja lohduttavasti kertoen vertauskuvallisesti elämän suu-resta orkesterista. Sen jälkeen kuul-tiin muutamia antaumuksella laulettuja

yksinlauluja ja nautittiin virvokkeita. Opettajatar neiti Anna Lilja puhui vainajan muistolle, kertoen vainajan työstä Palvelijatarkodin aikaansaami-seksi ja kiittäen häntä siitä avusta, jota Naisyhdistys oli saanut, voidakseen palkata askartelun opettajan Tamp. Yleisen Sairaalan lastenosastolle. Pu-huja kiinnitti erikoisesti huomiota sii-hen suureen harrastukseen, joka oli ollut vainajalla naisasia-aatteeeseen, ja kuvaillen hänen mailmankatsomus-taan. Hilda Helmisen elämäнкäsi-tys oli, kertoi puhuja, että ahkera ja rehellinen työ sellaisenaan takaa tekijälleen elämisen mahdollisuuden, mutta sittenkin yksinäisen huoltajan on vaikea pitää puoliaan elämän kamp-pailussa, ellei hän liity yhteen muiden samoin ajattelevien kanssa.

Martta Helminen kiitti Naisyhdis-tystä vainajan omaisten puolesta Hilda Helmisen muistolle osoitetusta suu-resta ja sydämellisestä kunnioituk-sesta.

